

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการป้องกันโรคเอดส์ของประชาชนในชุมชนตำบลบ้านเก้า อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร วิธีการศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามตามประชาชนที่มีอายุมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 387 คน และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณญา ซึ่งนำเสนอในรูปของตาราง แยกเป็นความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาทัศนคติแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ความคิดเห็นและพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 15 – 24 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีอาชีพเป็นนักเรียน และครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน

ด้านความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ โดยรวมแล้วผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับมาก ในเรื่องอาการของโรคเอดส์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับการรับเชื้อโรคเอดส์ในระยะแรก อาการของโรคเอดส์ แต่ไม่ทราบว่าอาการของผู้รับเชื้อเอดส์ในระยะแรกไม่สามารถตรวจพบจากผลเลือด ส่วนในการติดต่อของเชื้อโรคเอดส์นั้นรู้ว่าติดต่อจากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ จากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน และการรับการถ่ายเลือด แต่ไม่สามารถติดต่อได้จากการพูดคุย หรือสัมผัสภายนอก ของผู้ติดเชื้อโรคสำหรับการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามรู้ว่าผู้มีเชื้อโรคเอดส์ไม่ควรบริจาคโลหิต และควรใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ไม่ใช่สามีหรือภรรยาของตน

ด้านความคิดเห็นต่อการป้องกันโรคเอดส์ พบว่า ผู้ติดหรือผู้ไม่ติดเชื้อป่วยโรคเอดส์จะเป็นกำลังใจสำคัญของผู้ป่วย โดยเฉพาะในระยะสุดท้ายควรได้รับการดูแลจากครอบครัว และเพื่อป้องกันการติดต่อของโรคเอดส์ ผู้ชายดูแลภรรยาส่วนตัว สำหรับการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์นั้น ส่วนใหญ่ยังให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว แต่ไม่ร่วมกิจกรรมด้วย และจะปฏิเสธตัวออกห่าง

ด้านพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ โดยรวมแล้วผู้ตอบแบบสอบถาม มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ ทั้งในเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย การไม่ใช้สารเสพติด การไม่ใช้เครื่องใช้ส่วนตัวร่วมกับผู้อื่น การดูแลรักษาสุขภาพ สำหรับการอยู่ร่วมกับผู้ป่วยโรคเอดส์นั้น ส่วนใหญ่ยังให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อหรือผู้ป่วยโรคเอดส์และครอบครัว แต่ไม่ร่วมกิจกรรมด้วย และจะปฏิเสธตัวออกห่าง

ABSTRACT

TE 156787

The objective of this independent study was to study on people attitude towards AIDS prevention in Tumbol Bankao, Maung District, Samutsakhon Province. In this study , the data collection were obtained from population who was over 15 years old of 387 people. Then , the obtained data were analyzed by using a descriptive statistic .

This study was divided into three aspects of people' s attitudes : general knowledge, opinion and behavior in AIDS prevention.

The result of this study found that most of the respondents were male, aging between 15 to 24 years with an education level of secondary school. They were students and family income less than 5,000 baht per month.

General knowledge of AIDS prevention , most of the respondents were overall at the high level of knowledge. When referring to the AIDS symptom, most people were acknowledged about the first period of AIDS infection and symptoms , but did not know that the first period of AIDS symptom was unable to be tested by blood tests. Respondents knew that AIDS was obtained by having sex with an AIDS patient , sharing the same needle or obtaining an AIDS patient 's blood , but was unable to be infected by talking or touching the patient.

For AIDS prevention, the respondents knew that the AIDS patient should not donate the blood and should use the condom when having sex with anyone who was not your spouse.

People opinion towards AIDS prevention, the study found that the related or the closer person was very important for the morale of AIDS patient, especially at the last period, the AIDS patient should be taken care by their family. In order to protect from the spreading of AIDS, men had to have sex with their wives only. And before married, men and women should have their blood tested. The government should assist the AIDS patients.

People behavior towards AIDS prevention, overall the respondents had the behaviors in AIDS protection by using the condom , no drug , no sharing personal belongings with AIDS patient , and taking a good care of health. Most people still assisted the infected patient or AIDS patient and family , but not joining the activity with them and stay separately.